Analiza

Michał Dobranowski

semestr letni 2023 ${\rm v}0.5$

Poniższy skrypt zawiera materiał obejmujący wykłady z Analizy matematycznej I oraz II prowadzone na pierwszym roku Informatyki na AGH, lecz jest mocno rozbudowany przez przykłady i twierdzenia pochodzące z przeróżnych źródeł, które (zwykle dla rozwinięcia intuicji lub ułatwienia rozwiązań pewnych zadań) postanowiłem opisać.

PS: Analiza I nie jest skończona. Całkiem możliwe, że nigdy nie będzie.

Spis treści

	Analiza II	2
1	Szeregi liczbowe	2
2	Ciągi funkcyjne 2.1 Metryka Czebyszewa	5
3	Szeregi funkcyjne3.1Szeregi potęgowe3.2Szeregi Taylora3.3Szeregi Fouriera3.4Trygonometryczne szeregi Fouriera	15 17
4	Rachunek różniczkowy funkcji wielu zmiennych	21

Analiza II

§1 Szeregi liczbowe

Definicja 1.1. Szereg liczbowy to para $((a_n)_{n\in\mathbb{N}}, (S_n)_{n\in\mathbb{N}})$, gdzie $S_n = \sum_{i=1}^n a_i$.

Mówimy, że szereg liczbowy jest **zbieżny**, jeśli istnieje skończona granica $\lim_{n\to\infty} S_n = S$. Liczbe S nazywamy wtedy **sumą** tego szeregu.

Twierdzenie 1.2 (warunek konieczny zbieżności szeregu)

Jeśli szereg

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n$$

jest zbieżny, to

$$\lim_{n \to \infty} a_n = 0.$$

Przykład 1.3

Znajdź sumę szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n(n+2)}.$$

Rozwiązanie. Wykorzystamy tak zwane sumy teleskopowe.

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n(n+2)} = \frac{1}{2} \sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{1}{n} - \frac{1}{n+2} \right)$$

$$= \frac{1}{2} \lim_{n \to \infty} \left(\frac{1}{1} - \frac{1}{3} + \frac{1}{2} - \frac{1}{4} + \frac{1}{3} - \frac{1}{5} + \dots + \frac{1}{n} - \frac{1}{n+2} \right)$$

$$= \frac{1}{2} \lim_{n \to \infty} \left(1 + \frac{1}{2} - \frac{1}{n+1} - \frac{1}{n+2} \right) = \frac{3}{4}$$

Można łatwo pokazać, że szereg harmoniczny $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n}$ nie jest zbieżny (czyli jest **roz-**bieżny), mimo że spełnia warunek konieczny:

$$\underbrace{\left(\frac{1}{1}\right)}_{1} + \underbrace{\left(\frac{1}{2} + \frac{1}{3}\right)}_{>1} + \underbrace{\left(\frac{1}{4} + \frac{1}{5} + \frac{1}{6} + \frac{1}{7}\right)}_{>1} + \dots$$

Okazuje się, że zachodzi również dużo mocniejsze twierdzenie:

Twierdzenie 1.4 (o zbieżności szeregów harmonicznych)

Szereg harmoniczny rzędu $\alpha \in \mathbb{R}$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^{\alpha}}$$

jest zbieżny wtedy i tylko wtedy, gdy $\alpha > 1$.

Jeśli szereg $\sum_{n=1}^{\infty} |a_n|$ jest zbieżny, to mówimy, że szereg $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ jest **bezwzględnie** zbieżny, w przeciwnym przypadku jest warunkowo zbieżny. Bezwzględna zbieżność szeregu pociąga za sobą jego zbieżność.

Aby sprawdzić zbieżność szeregów stosuje się kilka kryteriów zbieżności.

Twierdzenie 1.5 (kryterium porównawcze)

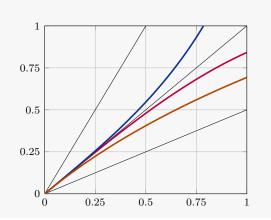
Jeśli dla każdego n wiekszego od pewnego n_0 zachodzi

$$a_n \leq b_n$$

oraz $a_n,b_n>0$, to ze zbieżności szeregu $\sum_{n=1}^\infty b_n$ wynika zbieżność $\sum_{n=1}^\infty a_n$, a z rozbieżności szeregu $\sum_{n=1}^\infty a_n$ wynika rozbieżność $\sum_{n=1}^\infty b_n$.

Uwaga. Wraz z powyższym twierdzeniem warto stosować nierówności, które zachodzą w przedziale [0,1]:

- $\frac{x}{2} \le \sin x \le x$ $\frac{x}{2} \le \ln(x+1) \le x$ $x \le \tan x \le 2x$ $1-x \le \cos x$

Przykład 1.6

Zbadaj zbieżność szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} \ln \left(\frac{n^2 + 1}{n^2} \right).$$

Rozwiązanie.

$$\sum_{n=1}^{\infty} \ln \left(\frac{n^2 + 1}{n^2} \right) = \sum_{n=1}^{\infty} \ln \left(1 + \frac{1}{n^2} \right)$$

Wyrazy szeregu są dodatnie oraz dla każdego $n \in \mathbb{N}$

$$\ln\left(1+\frac{1}{n^2}\right) < \frac{1}{n^2},$$

więc, na podstawie twierdzenia 1.4, dany szereg jest zbieżny.

Twierdzenie 1.7 (kryterium ilorazowe)

Jeśli dla każdego n wiekszego od pewnego n_0 wyrazy szeregów $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ i $\sum_{n=1}^{\infty} b_n$ są dodatnie oraz

$$\lim_{n\to\infty}\frac{a_n}{b_n}=g\in(0,\infty),$$

to dane szeregi są jednocześnie zbieżne lub jednocześnie rozbieżne.

Twierdzenie 1.8 (kryterium d'Alemberta)

Niech będzie dany szereg $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ o niezerowych wyrazach oraz niech

$$\lim_{n \to \infty} \frac{a_{n+1}}{a_n} = g.$$

Jeśli g > 1, to dany szereg jest rozbieżny, a jeśli g < 1, to szereg jest zbieżny.

Twierdzenie 1.9 (kryterium Cauchy'ego)

Niech będzie dany szereg $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ oraz niech

$$\lim_{n \to \infty} \sqrt[n]{|a_n|} = g.$$

Jeśli g > 1, to dany szereg jest rozbieżny, a jeśli g < 1, to szereg jest zbieżny.

Uwaga. Jeśli w kryteriach d'Alemberta lub Cauchy'ego wyjdzie g=1, to nie możemy powiedzieć nic o zbieżności ciągu.

Przykład 1.10

Zbadaj zbieżność szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{3^n \cdot n}{4^n}.$$

Rozwiązanie. Korzystając z kryterium Cauchy'ego mamy

$$\lim_{n\to\infty}\sqrt[n]{\frac{3^n\cdot n}{4^n}}=\lim_{n\to\infty}\frac{3}{4}\cdot\sqrt[n]{n}=\frac{3}{4}<1,$$

więc dany szereg jest zbieżny.

Twierdzenie 1.11 (kryterium całkowe)

Jeśli dla każdego n wiekszego od pewnego n_0 wyrazy szeregu $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ są dodatnie oraz istnieje taka malejąca (na przedziale $[n_0,\infty)$) funkcja f, że $a_n=f(n)$ dla każdego n, to szereg

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n$$

jest zbieżny wtedy i tylko wtedy, gdy całka niewłaściwa

$$\int_{1}^{\infty} f(x) \, \mathrm{d}x$$

jest zbieżna.

Twierdzenie 1.12 (kryterium Leibniza)

Dany jest szereg $\sum_{n=1}^{\infty} (-1)^n a_n$. Jeśli ciąg (a_n) jest dodatni, zbieżny do zera oraz malejący, to jest dany szereg jest zbieżny.

Szereg opisywany przez kryterium Leibniza nazywamy szeregiem naprzemiennym.

Przykład 1.13

Zbadać zbieżność warunkową i bezwzględną szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} (-1)^n \frac{1}{n \ln n}.$$

Rozwiązanie. Korzystając z kryterium Leibniza bardzo łatwo pokazać, że dany szereg jest zbieżny. Ciąg $a_n=\frac{1}{n\ln n}$ ma oczywiście wyrazy dodatnie i jest zbieżny do zera. Ponadto jest malejący, bo zarówno n, jak i $\ln n$ rosną.

Aby określić, czy dany szereg jest bezwzględnie zbieżny skorzystamy z kryterium całkowego.

$$\int \frac{1}{x \ln x} dx = \begin{vmatrix} u = \ln x \\ du = \frac{1}{x} dx \end{vmatrix} = \int \frac{1}{u} du = \ln u + C = \ln(\ln(x)) + C.$$
$$\int_{1}^{\infty} \frac{1}{x \ln x} dx = \ln(\ln(x)) \Big|_{1}^{\infty} - \text{rozbieżna}.$$

Z tego wynika, że dany szereg jest tylko warunkowo zbieżny.

§2 Ciągi funkcyjne

Ciąg funkcyjny to ciąg, którego przeciwdziedziną jest zbiór funkcji określonych na tej samej dziedzinie. W kolejnych sekcjach będziemy rozważać ciągi funkcji $X \to \mathbb{R}$, gdzie $X \subset \mathbb{R}$, chyba że stwierdzono inaczej. Jest to ważne założenie niektórych twierdzeń.

Definicja 2.1 (zbieżność punktowa). Ciąg funkcyjny $(f_n(x))$ jest zbieżny punktowo na X, jeśli istnieje taka funkcja $f: X \to Y$, że $\lim_{n \to \infty} f_n(x) = f(x)$, czyli gdy

$$\bigvee_{x \in X} \bigvee_{\varepsilon > 0} \prod_{n_0 \in \mathbb{N}} \bigvee_{n > n_0} |f_n(x) - f(x)| < \varepsilon.$$

Definicja 2.2 (zbieżność jednostajna). Ciąg funkcyjny $(f_n(x))$ jest zbieżny jednostajnie na X, jeśli

$$\bigvee_{\varepsilon>0} \; \underset{n_0\in\mathbb{N}}{\exists} \; \bigvee_{n>n_0} \; \bigvee_{x\in X} \; |f_n(x)-f(x)| < \varepsilon.$$

Twierdzenie 2.3

Jeśli ciąg funkcyjny $(f_n(x))$ jest jednostajnie zbieżny do f na X, to jest również zbieżny punktowo do f na X, co zapisujemy jako

$$f_n \stackrel{X}{\rightrightarrows} f \Longrightarrow f_n \stackrel{X}{\to} f.$$

Dowód. Wynika z definicji i podstawowych praw rachunku kwantyfikatorów.

Twierdzenie 2.4

Jeśli ciąg $(f_n(x))$ jest ciągiem funkcji ciągłych i jest jednostajnie zbieżny $f_n \rightrightarrows f$, to funkcja f jest ciągła.

Przykład 2.5

Zbadaj zbieżność punktową i jednostajną ciągu funkcyjnego

$$f_n(x) = \frac{1}{1 + nx^2}$$

na zbiorze \mathbb{R} .

Rozwiązanie.

$$\lim_{n\to\infty}\frac{1}{1+nx^2}=\begin{cases} 1, & \mathrm{dla}\ x=0\\ 0, & \mathrm{dla}\ x\neq0. \end{cases}$$

Dany ciąg jest więc zbieżny punktowo, ale, skoro funkcje f_n są ciągłe, a funkcja f nie, to nie jest zbieżny jednostajnie.

§2.1 Metryka Czebyszewa

Weźmy pewną dwuargumentową funkcję zdefiniowaną jako

$$d_c(f,g) = \sup_{x \in X} |f(x) - g(x)|.$$

Można udowodnić, że funkcja d_c jest metryką (zwaną metryką Czebyszewa). Jako argumenty przyjmuje dwie funkcja zdefiniowane na tej samej dziedzinie X.

Twierdzenie 2.6

Jeśli każda funkcja ciągu funkcyjnego $(f_n(x))$ jest ograniczona, to

$$f_n \rightrightarrows f \iff \lim_{n \to \infty} d_c(f_n, f) = 0.$$

Przykład 2.7

Zbadaj zbieżność punktową i jednostajną ciągu funkcyjnego

$$f_n(x) = \frac{x^n}{1 + x^n}$$

na przedziale $[2, \infty)$.

Rozwiązanie. Mamy

$$\lim_{n \to \infty} \frac{x^n}{1 + x^n} = 1 \equiv f,$$

więc ciąg jest zbieżny punktowo do funkcji ciągłej, możemy zatem sprawdzić, czy zbiega do niej jednostajnie.

$$\lim_{n\to\infty}\sup_{x\in X}\left|\frac{x^n}{1+x^n}-1\right|=\lim_{n\to\infty}\sup_{x\in X}\left(1-\frac{x^n}{1+x^n}\right)$$

Obliczmy supremum danej funkcji.

$$\frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}x}\left(1 - \frac{x^n}{1+x^n}\right) = \frac{nx^{n-1}(1+x^n) - x^n(nx^{n-1})}{(1+x^n)^2} = \frac{nx^{n-1}}{(1+x^n)^2}$$

Pochodna zawsze jest dodatnia, więc supremum będzie przy $x \to \infty$. Mamy

$$\lim_{n\to\infty}\sup_{x\in X}\left(1-\frac{x^n}{1+x^n}\right)=\lim_{n\to\infty}\lim_{x\to\infty}\left(1-\frac{x^n}{1+x^n}\right)=\lim_{n\to\infty}\left(1-1\right)=0,$$

więc dany ciąg jest zbieżny jednostajnie.

Przykład 2.8

Zbadaj zbieżność punktową i jednostajną ciągu funkcyjnego

$$f_n(x) = \frac{nx}{n^2 + x^2}$$

na zbiorze \mathbb{R} .

Rozwiązanie. Mamy

$$\lim_{n\to\infty}\frac{nx}{n^2+x^2}=\lim_{n\to\infty}\frac{x}{n}=0\equiv f,$$

więc ciąg jest zbieżny punktowo do funkcji ciągłej, możemy zatem sprawdzić, czy zbiega do niej jednostajnie.

$$\lim_{n \to \infty} \sup_{x \in X} \left| \frac{nx}{n^2 + x^2} \right| = \lim_{n \to \infty} \sup_{x \in X} \left(\frac{nx}{n^2 + x^2} \right)$$

Obliczmy supremum danej funkcji.

$$\frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}x} \left(\frac{nx}{n^2 + x^2} \right) = \frac{n(n^2 + x^2) - nx(2x)}{(n^2 + x^2)^2} = \frac{n^3 - nx^2}{(n^2 + x^2)^2}$$

Pochodna zeruje się, gdy

$$n^3 = nx^2 \Rightarrow x = \pm n$$
,

więc supremum będzie przy x = n. Mamy

$$\lim_{n \to \infty} \frac{n^2}{n^2 + n^2} = \frac{1}{2},$$

więc dany ciąg nie jest zbieżny jednostajnie.

Twierdzenie 2.9 (o różniczkowalności granicy ciągu funkcyjnego)

Jeśli każda funkcja ciągu funkcyjnego $(f_n(x))$ jest różniczkowalna, ciąg (f_n) jest zbieżny, a ciąg (f'_n) zbieżny jednostajnie, to dla każdego $x \in X$ zachodzi

$$\left(\lim_{n\to\infty} f_n(x)\right)' = \lim_{n\to\infty} \left(f'_n(x)\right).$$

Twierdzenie 2.10 (o całkowalności granicy ciągu funkcyjnego)

Jeśli każda funkcja ciągu funkcyjnego $(f_n(x))$ jest całkowalna, a ciąg (f_n) jest zbieżny jednostajnie, to dla każdych $x_1, x_2 \in X$ zachodzi

$$\int_{x_1}^{x_2} \left(\lim_{n \to \infty} f_n(x) \right) dx = \lim_{n \to \infty} \left(\int_{x_1}^{x_2} f_n(x) dx \right).$$

§3 Szeregi funkcyjne

Podobnie do szeregów liczbowych, szeregi funkcyjne to para $((f_n(x))_{n\in\mathbb{N}}, (S_n(x))_{n\in\mathbb{N}})$: ciąg funkcyjny oraz ciąg sum częściowych ciągu funkcyjnego. Taki szereg jest zbieżny (punktowo / jednostajnie) do sumy szeregu S, jeśli ciąg $(S_n(x))$ jest zbieżny (częściowo / jednostajnie) do S.

Analogicznie do twierdzenia 2.3, warukiem koniecznym zbieżności jednostajnej szeregu jest jego zbieżność punktowa.

Z kolei w analogii do twierdzenia 1.2, warunkiem koniecznym zbieżności (punktowej / jednostajnej) szeregu $\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)$ jest zbieżność (punktowa / jednostajna) ciągu funkcyjnego $(f_n(x))$ do zera, to znaczy

$$\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x) \to S \Longrightarrow f_n(x) \to 0 \equiv f$$

oraz

$$\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x) \rightrightarrows S \Longrightarrow f_n(x) \rightrightarrows 0 \equiv f.$$

Twierdzenie 3.1 (kryterium Weierstrassa)

Jeśli istnieje taki ciąg (a_n) , że dla każdego $n \in \mathbb{N}$ i dla każdego $x \in X \subset \mathbb{R}$ mamy nierówność

$$|f_n(x)| \le a_n$$

oraz szereg $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ jest zbieżny, to szereg funkcyjny

$$\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)$$

jest jednostajnie zbieżny na X.

Zachodzi twierdzenie o ciągłości, analogiczne do twierdzenia 2.4.

Twierdzenie 3.2

Jeśli szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)$ jest szeregiem funkcji ciągłych i jest jednostajnie zbieżny $\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x) \rightrightarrows S(x)$, to funkcja S jest ciągła.

Przykład 3.3

Zbadaj zbieżność punktową i jednostajną szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} x^n (1-x)$$

na przedziale [0,1].

Rozwiązanie. Dla $x \in [0,1)$ mamy:

$$\sum_{n=1}^{\infty} x^n (1-x) = x(1-x) \frac{1}{1-x} = x,$$

natomiast dla x = 1 mamy

$$\sum_{n=1}^{\infty} x^n (1-x) = \sum_{n=1}^{\infty} 1^n \cdot 0 = 0,$$

więc szereg jest zbieżny punktowo. Funkcja

$$S(x) = \begin{cases} x, & \text{dla } x \in [0, 1) \\ 0, & \text{dla } x = 1 \end{cases},$$

do której dany szereg zbiega nie jest ciągła, a funkcje $f_n(x) = x^n(1-x)$ są ciągłe, więc, na mocy twierdzenia 3.2, szereg nie zbiega jednostajnie.

Przykład 3.4

Zbadaj zbieżność punktową i jednostajną szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{nx}{1 + n^4 x^2}$$

na przedziale $[1, \infty)$.

Rozwiązanie. Dla każdego $x \in [1, \infty]$ oraz $n \in \mathbb{N}$ mamy

$$\left|\frac{nx}{1+n^4x^2}\right| = \frac{nx}{1+n^4x^2} \le \frac{nx}{n^4x^2} = \frac{1}{n^3x} \le \frac{1}{n^3},$$

więc, na mocy kryterium Weierstrassa, dany szereg jest jednostajnie zbieżny, bo szereg harmoniczy rzędu 3 jest zbieżny.

Przykład 3.5

Zbadaj obszar zbieżności^a punktowej oraz zbieżność jednostajna szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{x^2}{e^{nx}}.$$

 a czyli zbi
ór punktów, w których szereg jest zbieżny

Rozwiązanie. Możemy od razu stwierdzić, że dla x=0 otrzymamy szereg ciąg zer, który oczywiście jest (jednostajnie) zbieżny do zera. Możemy potraktować x jako parametr, wtedy zamiast szeregu funkcyjnego będziemy mieć szereg liczbowy, którego zbieżność możemy pokazać z kryterium d'Alemberta:

$$g = \lim_{n \to \infty} \frac{x^2}{e^{x(n+1)}} \frac{e^{xn}}{x^2} = \lim_{n \to \infty} \frac{1}{e^x} = \frac{1}{e^x}.$$

Szereg jest więc zbieżny dla każdego x>0 i rozbieżny dla każdego x<0. Ostatecznie, obszar zbieżności punktowej danego szeregu funkcyjnego to $[0,\infty)$.

Zajmijmy się teraz zbieżnością jednostajną. Oczywiście można by ją wykazywać przez znalezienie ciągu sum cześciowych, a następnie skorzystanie z twierdzenia 2.6, ale możemy też skorzystać z kryterium Weierstrassa, chociaż w dosyć nieoczywisty sposób.

Znajdźmy najpierw supremum ciągu $a_n = \frac{x^2}{e^{nx}}$. Możemy znaleźć miejsca zerowe pochodnej:

$$\frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}x}\frac{x^2}{e^{nx}} = \frac{2x(e^{nx}) - x^2(ne^{nx})}{e^{2nx}} = \frac{x(2 - xn)}{e^{nx}} = 0 \Leftrightarrow x \in \left\{0, \frac{2}{n}\right\}.$$

Szkicując wykres pochodnej przekonamy się, że funkcja $a_n(x)$ osiąga maksimum w $x = \frac{2}{n}$, więc

$$a_n(x) \le a_n\left(\frac{2}{n}\right) = \frac{\left(\frac{2}{n}\right)^2}{e^2} = \frac{4}{e^2n^2}.$$

Szereg $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{4}{e^2n^2}$ jest zbieżny (ponieważ jest harmoniczny rzędu 2), więc możemy użyć kryterium Weierstrassa udowadniając, że dany szereg funkcyjny jest jednostajnie zbieżny.

Zachodzą również twierdzenia o różniczkowalności i całkowalności, analogiczne do twierdzeń 2.9 i 2.10.

Twierdzenie 3.6

Niech $(f_n(x))$ będzie ciągiem funkcji różniczkowalnych. Jeśli szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)$ jest zbieżny na X, a szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f'_n(x)$ jest jednostajnie zbieżny na X, to dla każdego $x \in X$ zachodzi

$$\left(\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)\right)' = \sum_{n=1}^{\infty} f'_n(x).$$

Twierdzenie 3.7

Niech $(f_n(x))$ będzie ciągiem funkcji całkowalnych. Jeśli szereg $\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x)$ jest jednostajnie zbieżny na X, to dla każdych $x_1, x_2 \in X$ zachodzi

$$\int_{x_1}^{x_2} \left(\sum_{n=1}^{\infty} f_n(x) \right) dx = \sum_{n=1}^{\infty} \left(\int_{x_1}^{x_2} f_n(x) dx \right).$$

§3.1 Szeregi potęgowe

Definicja 3.8. Szereg potęgowy o środku w punkcie c to szereg funkcyjny

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n (x-c)^n,$$

gdzie $a_n, x, c \in \mathbb{C}$.

Twierdzenie 3.9

Jeśli szereg potęgowy

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n (x-c)^n$$

jest zbieżny dla pewnego x_1 , to jest zbieżny dla wszystkich x_2 takich, że

$$|x_2 - c| < |x_1 - c|,$$

a jeśli nie jest zbieżny dla pewnego x_1 , to nie jest zbieżny dla wszystkich x_2 takich, że

$$|x_2 - c| > |x_1 - c|$$
.

Powyższe twierdzenie każe nam podzielić płaszczyznę zespoloną (względem danego szeregu potęgowego) na trzy rozłączne zbiory. Formalnie, jeśli weźmiemy

$$r = \sup \left\{ |x - c| : \text{ szereg } \sum_{n=1}^{\infty} a_n (x - c)^n \text{ jest zbieżny} \right\},$$

to zbiór

$$\{x \in \mathbb{C} : |x - x_0| < r\}$$

nazwiemy **kołem zbieżności**. Dla wszystkich elementów z tego zbioru dany szereg jest zbieżny. Dla elementów na brzegu tego koła zbieżność jest nieokreślona, a dla elementów poza nim dany szereg nie jest zbieżny. Liczba r to **promień zbieżności**. Dla x = c dany szereg jest zbieżny.

Uwaga. Jeśli przyjmiemy w definicji szeregu potęgowego (3.8), że $a_n, x, c \in \mathbb{R}$, to koło zbieżności staje się **przedziałem zbieżności**, a nieokreśloną zbieżność mamy tylko dla dwóch elementów: c - r oraz c + r.

Obszarem zbieżności nazywamy zbiór będący sumą koła zbieżności oraz zbioru elementów z jego brzegu, dla których dany szereg potęgowy jest zbieżny.

Twierdzenie 3.10 (Cauchy'ego-Hadamarda)

Promień zbieżności jest dany jako

$$r = \frac{1}{\limsup_{n \to \infty} \sqrt[n]{|a_n|}},$$

gdzie $r=\frac{1}{0}$ interpretujemy jako $r=\infty,$ a $r=\frac{1}{\infty}$ jako r=0.

Można podać dwa słabsze twierdzenia, które jednak często łatwiej jest stosować:

$$r = \frac{1}{\lim_{n \to \infty} \left| \frac{a_{n+1}}{a_n} \right|} \implies r = \frac{1}{\lim_{n \to \infty} \sqrt[n]{|a_n|}} \implies (3.10).$$

Mówimy, że ciąg (szereg) funkcyjny jest **niemal jednostajnie zbieżny** na przedziale (a, b) jeśli jest jednostajnie zbieżny na każdym przedziale $[c, d] \in (a, b)$.

Fakt 3.11. Jeśli szereg potęgowy jest zbieżny w (c-r, c+r), to jest bezwzględnie zbieżny w (c-r, c+r) oraz niemal jednostajnie zbieżny w (c-r, c+r).

Fakt 3.12. Jeśli szereg potęgowy jest zbieżny w (c-r, c+r) do S(x), to funkcja S(x) jest ciągła, różniczkowalna i całkowalna w (c-r, c+r). Prawdziwe dla szeregów potęgowych są również tezy twierdzeń 3.6 i 3.7.

Twierdzenie 3.13 (Abela)

Niech $\sum_{n=1}^{\infty} a_n(x-c)^n$ będzie szeregiem potęgowym zbieżnym do S(x) o promieniu zbieżności równym r. Jeśli ten szereg jest zbieżny dla $x_1=c-r$ oraz istnieje granica $\lim_{x\to x_1^+} S(x)$, to

$$\lim_{x \to x_1^+} S(x) = S(x_1),$$

czyli funkcja S(x) jest prawostronnie ciągła w x = c - r. Analogicznie, jeśli szereg jest zbieżny dla $x_2 = c + r$ oraz istnieje granica $\lim_{x \to x_-} S(x)$, to

$$\lim_{x \to x_2^-} S(x) = S(x_2),$$

czyli funkcja S(x) jest lewostronnie ciągła w x = c + r.

Przykład 3.14

Znajdź sumę szeregu

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(n+1)(x+2)^n}{2^n}$$

w każdym punkcie obszaru zbieżności.

Rozwiązanie. Stosując twierdzenie Cauchy'ego-Hadamarda (3.10) możemy obliczyć promień zbieżności danego szeregu

$$r = \frac{1}{\lim_{n \to \infty} \sqrt[n]{\frac{n+1}{2^n}}} = \frac{1}{\frac{1}{2}} = 2,$$

tak więc przedział zbieżności to (-4,0). Dla x=-4 mamy

$$\sum_{n=1}^{\infty}\frac{(n+1)(-2)^n}{2^n}=\sum_{n=1}^{\infty}(-1)^n(n+1)$$
 – rozbieżny, nie spełnia warunku koniecznego,

a dla x = 0

$$\sum_{n=1}^{\infty}\frac{(n+1)2^n}{2^n}=\sum_{n=1}(n+1)$$
 – rozbieżny, nie spełnia warunku koniecznego.

Obszarem zbieżności jest więc przedział (-4,0). Policzmy teraz sumę. Dla każdego $x \in (-4,0)$ mamy

$$S(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(n+1)(x+2)^n}{2^n} = \sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{(x+2)^{n+1}}{2^n}\right)' \stackrel{(3.6)}{=} \left(\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(x+2)^{n+1}}{2^n}\right)'$$
$$= \left(\frac{(x+2)^2}{2} \frac{1}{1 - \frac{x+2}{2}}\right)' = \left(\frac{(x+2)^2}{-x}\right)' = \frac{2x(x+2) + (x+2)^2}{x^2} = \frac{4 - x^2}{x^2}.$$

Przykład 3.15

Znajdź sumę szeregu

$$\sum_{n=0}^{\infty} \frac{2^n (x - \frac{1}{2})^n}{n+1}$$

w każdym punkcie obszaru zbieżności.

Rozwiązanie. Stosując twierdzenie Cauchy'ego-Hadamarda (3.10) możemy obliczyć promień zbieżności danego szeregu

$$r = \frac{1}{\lim_{n \to \infty} \sqrt[n]{\frac{2^n}{n+1}}} = \frac{1}{2},$$

tak więc przedział zbieżności to (0,1). Dla x=0 mamy

$$\sum_{n=0}^{\infty} \frac{2^n \left(-\frac{1}{2}\right)^n}{n+1} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n+1} - \text{zbieżny z kryterium Leibniza},$$

a dla x = 1

$$\sum_{n=0}^{\infty} \frac{2^n \left(\frac{1}{2}\right)^n}{n+1} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n+1} - \text{rozbieżny z kryterium ilorazowego}.$$

Obszarem zbieżności jest więc przedział [0,1). Policzmy teraz sumę. Dla $x=\frac{1}{2}$ mamy

$$S(\frac{1}{2}) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{2^n 0^n}{n+1} = 1 + 0 + 0 + \dots = 1.$$

Dla pozostałych x zapiszemy

$$S(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{2^n (x - \frac{1}{2})^n}{n+1} = \frac{1}{x - \frac{1}{2}} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{2^n (x - \frac{1}{2})^{n+1}}{n+1} = \frac{1}{x - \frac{1}{2}} \sum_{n=0}^{\infty} \int_{\frac{1}{2}}^x 2^n \left(t - \frac{1}{2}\right)^n dt.$$

Szeregi potęgowe są niemal jednostajnie zbieżne w swoim przedziale zbieżności, więc dla $x \in (0,1)$ możemy zamienić znaki sumy i całki (twierdzenie 3.7)

$$\begin{split} S(x) &= \frac{1}{x - \frac{1}{2}} \int_{\frac{1}{2}}^{x} \sum_{n=0}^{\infty} 2^{n} \left(t - \frac{1}{2} \right)^{n} dt = \frac{1}{x - \frac{1}{2}} \int_{\frac{1}{2}}^{x} \frac{1}{1 - 2(t - \frac{1}{2})} dt \\ &= \frac{1}{x - \frac{1}{2}} \int_{\frac{1}{2}}^{x} \frac{1}{2 - 2t} dt = \frac{1}{x - \frac{1}{2}} \left[-\frac{1}{2} \ln(1 - t) \right]_{\frac{1}{2}}^{x} = \frac{1}{1 - 2x} \left(\ln(1 - x) - \ln\frac{1}{2} \right) \\ &= \frac{\ln(2 - 2x)}{1 - 2x}. \end{split}$$

Z twierdzenia Abela (3.13) wynika, że

$$S(0) = \lim_{x \to 0^+} \frac{\ln(2 - 2x)}{1 - 2x} = \ln(2),$$

więc ostatecznie mamy

$$S(x) = \begin{cases} 1, & \text{dla } x = \frac{1}{2} \\ \frac{\ln(2-2x)}{1-2x}, & \text{dla } x \in [0,1) \setminus \{\frac{1}{2}\} \end{cases}.$$

Przykład 3.16

Znajdź sumę szeregu liczbowego

$$1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{5} - \frac{1}{7} + \dots$$

Rozwiązanie. Weźmy szereg funkcyjny

$$S(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{2n+1} x^{2n+1}.$$

Wartość S(1) jest szukaną sumą, jeśli tylko szereg jest zbieżny w tym punkcie. Niech $t=x^2$. Stosując twierdzenie Cauchy'ego-Hadamarda (3.10) możemy obliczyć promień zbieżności szeregu:

$$r_t = \frac{1}{\lim_{n \to \infty} \frac{2n+1}{2n+3}} = 1,$$

tak więc szereg zbiega, gdy $t \in (-1,1) \Rightarrow x \in (-1,1)$. W punktach x=-1 i x=1 szereg również jest zbieżny, co można pokazać z kryterium Lebniza.

Policzmy teraz sumę (dla przedziału zbieżności (-1,1)):

$$S(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{2n+1} x^{2n+1} = \sum_{n=0}^{\infty} \int_0^x (-1)^n u^{2n} \, du = \int_0^x \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n u^{2n} \, du$$
$$= \int_0^x \sum_{n=0}^{\infty} (-u^2)^n \, du = \int_0^x \frac{1}{1+u^2} \, du = \left[\arctan(u)\right]_0^x = \arctan(x).$$

Skoro w x = 1 ten szereg też jest zbieżny, to z twierdzenia Abela (3.13) mamy

$$S(1) = \lim_{x \to 1} \arctan(x) = \arctan(1) = \frac{\pi}{4}.$$

§3.2 Szeregi Taylora

Twierdzenie 3.17 (o rozwijaniu funkcji w szereg Taylora)

Jeśli funkcja f ma pochodne wszystkich rzędów w pewnym otoczeniu U punktu x_0 , to na pewnym przedziale zachodzi równość

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!} (x - x_0)^n.$$

Taki szereg nazywamy szeregiem Taylora, a jeśli $x_0 = 0$, to nazywamy go szeregiem Maclaurina.

Fakt 3.18. Dosyć łatwo wyprowadzić następujące rozwinięcia w szeregi Maclaurina, które mogą być użyteczne w zadaniach:

$$e^{x} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^{n}}{n!}, x \in \mathbb{R}$$

$$\sin x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^{n} x^{2n+1}}{(2n+1)!}, x \in \mathbb{R}$$

$$\cos x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^{n} x^{2n}}{(2n)!}, x \in \mathbb{R}$$

Przykład 3.19

Rozwiń w szereg Taylora funkcję $f(x) = \ln x$ w otoczeniu $x_0 = 1$.

Rozwiązanie. Spróbujmy znaleźć ogólny wzór na $f^{(n)}(x)$. Mamy

$$f'(x) = \frac{1}{x}$$

$$f''(x) = \frac{-1}{x^2}$$

$$f'''(x) = \frac{2}{x^2}$$

$$f^{(4)}(x) = \frac{-6}{x^3}$$
...

$$f^{(n)}(x) = (-1)^{n+1} \frac{(n-1)!}{x^n}$$

$$\Rightarrow f^{(n)}(1) = (-1)^{n+1} (n-1)!,$$

tak więc

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1}(n-1)!}{n!} (x-1)^n = \frac{(-1)^{n+1}}{n} (x-1)^n.$$

Z twierdzenia Cauchy'ego-Hadamarda (3.10)

$$r = \frac{1}{\lim_{n \to \infty} \frac{n}{n+1}} = 1$$

wynika, że ten szereg jest zbieżny, a więc równość jest prawdziwa, dla każdego $x \in (0,2)$. Łatwo sprawdzić (z kryterium Leibniza), że jest zbieżny też dla x=2, więc (z twierdzenia Abela) również dla x=2 równość jest prawdziwa.

Przykład 3.20

Rozwiń w szereg Maclaurina funkcję $f(x) = x^3 \arctan x^4$.

Rozwiązanie. Weźmy $g(x) = \arctan x^4$. Mamy

$$g'(x) = \frac{4x^3}{1+x^8} = \frac{4x^3}{1-(-x^8)}, \qquad |x^8| < 1 \Rightarrow x \in (-1,1)$$

więc

$$g'(x) = \sum_{n=0}^{\infty} 4x^3(-x^8)^n = \sum_{n=0}^{\infty} (-1)^n 4x^{8n+3},$$

ergo

$$g(x) = \int_0^x g'(t) dt = \int_0^x \sum_{n=0}^\infty (-1)^n 4t^{8n+3} dt$$
$$= \sum_{n=0}^\infty (-1)^n 4 \int_0^x t^{8n+3} dt = \sum_{n=0}^\infty (-1)^n \frac{4x^{8n+4}}{8n+4}.$$

Ostatecznie mamy

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{2n+1} x^{8n+7}.$$

Równość jest prawdziwa dla $x \in (-1,1)$ oraz (z kryterium Leibniza i twierdzenia Abela) dla $x=\pm 1$.

§3.3 Szeregi Fouriera

Zbiór funkcji całkowalnych z kwadratem będziemy oznaczać przez $L^2[a,b]$. Formalnie

$$L^{2}[a,b] = \left\{ f : [a,b] \to \mathbb{R} : \int_{[a,b]} f^{2}(x) \, \mathrm{d}x < \infty \right\}.$$

Jeśli utożsamimy ze sobą funkcje, które różnią się zbiorze miary Riemanna równej zero, to struktura $(L^2[a,b],\mathbb{R},+,\cdot)$ jest przestrzenią wektorową, w której możemy wprowadzić iloczyn skalarny

$$f \circ g = \int_{[a,b]} f(x)g(x) dx.$$

Mamy więc przestrzeń unitarną, ergo zdefiniowana jest w niej też norma

$$||f|| = \sqrt{f \circ f} = \sqrt{\int_a^b f^2(x) dx}$$

oraz metryka

$$d(f,g) = ||f - g|| = \sqrt{\int_a^b (f(x) - g(x))^2 dx}.$$

Zbieżność w sensie metryki d nazywa się zbieżność przeciętną z kwadratem.

Definicja 3.21. Ciąg ortogonalny to taki ciąg funkcyjny $(\varphi_n)_{n\geq 0}$, którego funkcje nie są tożsamościowo równe zeru, są całkowalne z kwadratem oraz jego elementy są prostopadłe, czyli

$$\bigvee_{i\neq j} \varphi_i \circ \varphi_j = 0.$$

Definicja 3.22. Ciąg ortonormalny to taki ciąg ortogonalny, że jego elementy są wersorami, czyli

$$\bigvee_{i,j} \varphi_i \circ \varphi_j = \begin{cases} 1, & \text{dla } i = j \\ 0, & \text{dla } i \neq j \end{cases}.$$

Wartość $\varphi_i \circ \varphi_j$ oznaczamy δ_{ij} i nazywamy **deltą Kroneckera**.

Szeregiem ortogonalnym będziemy nazywać szereg funkcyjny w postaci $\sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n$, gdzie (c_n) jest ciągiem liczb rzeczywistych, a (φ_n) ciągiem ortogonalnym.

Twierdzenie 3.23 (współczynniki Eulera-Fouriera)

Jeśli szereg

$$\sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n \rightrightarrows f$$

jest ortogonalny i zbiega jednostajnie do funkcji $f \in L^2[a,b]$, to dla każdego $n \in \mathbb{N}$

$$c_n = \frac{f \circ \varphi_n}{\|\varphi_n\|^2}.$$

Szereg ortogonalny, w którym współczynniki mają powyższą formę, nazywamy szeregiem Fouriera funkcji f. Oznaczamy

$$f \sim \sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n$$
.

Jeśli powyższy szereg ortogonalny jest zbieżny do f na całym przedziale [a, b] to mówimy, że ta funkcja jest **rozwijalna** w szereg Fouriera.

Twierdzenie 3.24 (nierówność Bessela)

Jeśli szereg

$$\sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n$$

jest szeregiem Fouriera funkcji f względem ciągu (φ_n) , to

$$||f||^2 \ge \sum_{n=0}^{\infty} c_n^2 ||\varphi_n||^2.$$

Twierdzenie 3.25 (tożsamość Parsevala)

Jeśli szereg

$$\sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n$$

jest szeregiem Fouriera funkcji f względem ciągu (φ_n) , to

$$||f||^2 = \sum_{n=0}^{\infty} c_n^2 ||\varphi_n||^2$$

wtedy i tylko wtedy, gdy $\sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n$ jest przeciętnie zbieżny z kwadratem do f.

Jeśli pewien szereg spełnia tożsamość Parsevala dla każdej funkcji $f \in L^2[a, b]$, to mówimy, że ciąg (φ_n) jest **zupełny**.

Wniosek 3.26

Jeśli ciąg (φ_n) jest zupełny oraz $f \sim \sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n$, to szereg

$$\sum_{n=0}^{\infty} c_n \varphi_n$$

jest przeciętnie zbieżny z kwadratem do f na [a, b].

§3.4 Trygonometryczne szeregi Fouriera

Fakt 3.27. Ciąg

 $1, \cos x, \sin x, \cos 2x, \sin 2x, \dots, \cos nx, \sin nx, \dots$

jest zupełny (a więc i ortogonalny).

Wniosek 3.28 (współczynniki Eulera-Fouriera (3.23) dla szeregów trygonometrycznych)

Analiza

Szeregiem trygonometrycznym Fouriera funkcji całkowalnej $f: [-\pi, \pi] \to \mathbb{R}$ będziemy nazywać szereg

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos nx + b_n \sin nx,$$

gdzie

$$a_0 = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) dx$$

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx dx$$

$$b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx dx.$$

Definicja 3.29 (Warunki Dirichleta).

- 1. funkcja $f:[a,b]\to\mathbb{R}$ jest ograniczona,
- 2. funkcja f ma skończoną liczbę przedziałów monotonoczności,
- 3. funkcja f ma skończoną liczbę punktów nieciągłości x_0 oraz

$$f(x_0) = \frac{\lim_{x \to x_0^-} f(x) + \lim_{x \to x_0^+} f(x)}{2},$$

4. zachodzi równość

$$f(a) = f(b) = \frac{\lim_{x \to a^{+}} f(x) + \lim_{x \to b^{-}} f(x)}{2}.$$

Twierdzenie 3.30 (o rozwijaniu funkcji w szereg Fouriera)

Jeśli funkcja f spełnia warunki Dirichleta w przedziale $[-\pi,\pi]$, to szereg trygonometryczny Fouriera tej funkcji jest zbieżny punktowo do f na $[-\pi, \pi]$.

Uwaga 3.31. Jeśli funkcja f spełnia warunki Dirichleta w przedziale $[-\pi, \pi]$ oraz jest nieparzysta, to

$$f(x) = \sum_{n=1}^{\infty} b_n \sin nx,$$

gdzie $b_n=\frac{2}{\pi}\int_0^\pi f(x)\sin nx\,\mathrm{d}x.$ Jeśli jest parzysta, to $f(x)=\frac{a_0}{2}+\sum_{n=1}^\infty a_n\,\mathrm{co}$

$$f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos nx,$$

gdzie $a_n = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(x) \cos nx \, dx$. Tworzą one wtedy odpowiednio szereg sinusów i cosinusów.

Przykład 3.32

Rozwiń w szereg Fouriera funkcję

$$f(x) = \begin{cases} 0, & \text{dla } x \in (-\pi, 0) \\ x, & \text{dla } x \in [0, \pi) \end{cases}.$$

Korzystając z niego, oblicz sumę szeregu liczbowego $1 + \frac{1}{3^2} + \frac{1}{5^2} + \dots$

Rozwiązanie. Aby funkcja f spełniała wszystkie warunki Dirichleta, musimy dodać wartość w punkcie $x=\pm\pi$.

$$f(-\pi) = f(\pi) = \frac{\lim_{x \to -\pi^+} f(x) + \lim_{x \to \pi^-} f(x)}{2} = \frac{0 + \pi}{2} = \frac{\pi}{2}.$$

Możemy więc już napisać

$$f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos nx + b_n \sin nx,$$

gdzie

$$\begin{split} a_0 &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \, \mathrm{d}x = \frac{1}{\pi} \left(\int_{-\pi}^{0} 0 \, \mathrm{d}x + \int_{0}^{\pi} x \, \mathrm{d}x \right) = \frac{1}{\pi} \left(\frac{\pi^2}{2} \right) = \frac{\pi}{2}, \\ a_n &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos nx \, \mathrm{d}x = \frac{1}{\pi} \left(\int_{-\pi}^{0} 0 \, \mathrm{d}x + \int_{0}^{\pi} x \cos nx \, \mathrm{d}x \right) = \\ &= \frac{1}{\pi} \left(\left[\frac{nx \sin nx + \cos nx}{n^2} \right]_{0}^{\pi} \right) = \frac{n\pi \sin n\pi + \cos n\pi}{\pi n^2} = \frac{\cos n\pi - 1}{\pi n^2} = \frac{(-1)^n - 1}{\pi n^2}, \\ b_n &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin nx \, \mathrm{d}x = \frac{1}{\pi} \left(\int_{-\pi}^{0} 0 \, \mathrm{d}x + \int_{0}^{\pi} x \sin nx \, \mathrm{d}x \right) = \\ &= \frac{1}{\pi} \left(\left[\frac{-nx \cos nx + \sin nx}{n^2} \right]_{0}^{\pi} \right) = \frac{1}{\pi} \frac{\sin n\pi - n\pi \cos n\pi}{n} = \frac{-\cos n\pi}{n} = \frac{(-1)^{n+1}}{n}. \end{split}$$

Mamy więc

$$f(x) = \frac{\pi}{4} + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n - 1}{\pi n^2} \cos nx + \frac{(-1)^{n+1}}{n} \sin nx.$$

W punkcie $x = \pi$:

$$f(\pi) = \frac{\pi}{4} + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n - 1}{\pi n^2} (-1)^n = \frac{\pi}{4} + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1 - (-1)^n}{\pi n^2} = \frac{\pi}{4} + \frac{2}{\pi} \left(1 + \frac{1}{3^2} + \frac{1}{5^2} + \dots \right),$$

ergo

$$1 + \frac{1}{3^2} + \frac{1}{5^2} + \dots = \frac{\pi}{2} \left(f(\pi) - \frac{\pi}{4} \right) = \frac{\pi}{2} \left(\frac{\pi}{2} - \frac{\pi}{4} \right) = \frac{\pi^2}{8}.$$

Wniosek 3.33 (tożsamość Parsevala (3.25) dla szeregów trygonometrycznych)

Przyjmujemy oznaczenia jak we wniosku 3.28. Zachodzi równość

$$\frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} (f(x))^2 dx = \frac{a_0^2}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} a_n^2 + b_n^2.$$

Przykład 3.34

Rozwiń w szereg Fouriera funkcję

$$f(x) = x^2$$

dla $x \in [-\pi, \pi]$. Korzystając z tego rozwiniecia, oblicz sumę szeregów liczbowych

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} \text{ oraz } \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^4}.$$

Rozwiązanie. blackpenredpen na YouTube.

§4 Rachunek różniczkowy funkcji wielu zmiennych

W tej sekcji będziemy skupiać się na funkcjach typu $\mathbb{R}^k \to \mathbb{R}$. W tym kontekście warto zauważyć, że struktura $(\mathbb{R}^k, \mathbb{R}, +, \cdot)$ jest przestrzenią wektorową. Jest ona również przestrzenią Banacha ze zdefiniowaną normą euklidesową.

Fakt 4.1 (granica ciągu). Weźmy ciąg (x_n) elementów zbioru \mathbb{R}^k i oznaczmy $x_n = (x_{n,1}, x_{n,2}, \dots, x_{n,k})$. Zachodzi równoważność

$$\lim_{n \to \infty} x_n = (g_1, g_2, \dots, g_k) \Leftrightarrow \bigvee_{1 \le i \le k} \lim_{n \to \infty} x_{n,i} = g_i.$$

Definicja 4.2 (Heinego). Funkcja $f: D \to \mathbb{R}$, gdzie $D \subset \mathbb{R}^k$, ma granicę w punkcie x_0 równą g wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego ciągu (x_n) takiego, że $x_n \in D, x_n \neq x_0$ oraz $\lim_{n\to\infty} x_n = x_0$ zachodzi

$$\lim_{n \to \infty} f(x_n) = g.$$

Przykład 4.3

Zbadaj granicę

$$\lim_{(x,y)\to(0,0)} \frac{x^2}{x^2 + y^2}.$$

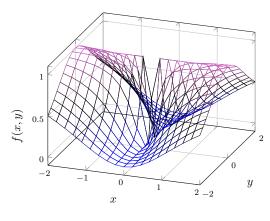
Rozwiązanie. Podstawiając x = 0 mamy

$$\lim_{y \to 0} \frac{0}{0 + y^2} = 0,$$

a dla y = 0 otrzymujemy

$$\lim_{x \to 0} \frac{x^2}{r^2 + 0} = 1,$$

więc granica nie istnieje. Bardziej formalnie możemy powiedzieć, że wzięliśmy dwa ciągi: $a_n=(0,\frac{1}{n}),b_n=(\frac{1}{n},0)$ i pokazaliśmy sprzeczność z definicją Heinego.

Rysunek 2: Wykres funkcji $f(x,y) = \frac{x^2}{x^2 + y^2}$.

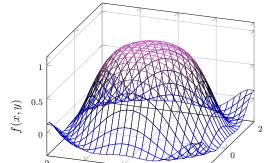
Przykład 4.4

Zbadaj granicę

$$\lim_{(x,y)\to(0,0)} \frac{\sin(x^2+y^2)}{x^2+y^2}.$$

Rozwiązanie.

$$\begin{split} &\lim_{(x,y)\to(0,0)} \frac{\sin(x^2+y^2)}{x^2+y^2} = \begin{vmatrix} x = r\cos\varphi \\ y = r\sin\varphi \end{vmatrix} = \lim_{r\to 0} \frac{\sin(r^2\cos^2\varphi + r^2\sin^2\varphi)}{r^2\cos^2\varphi + r^2\sin^2\varphi} = \\ &= \lim_{r\to 0} \frac{\sin(r^2)}{r^2} = \lim_{t\to 0} \frac{\sin t}{t} = 1. \end{split}$$

Rysunek 3: Wykres funkcji $f(x,y) = \frac{\sin(x^2+y^2)}{x^2+y^2}$.

Przykład 4.5

Zbadaj granicę

$$\lim_{(x,y)\to(0,0)} \frac{xy^2}{x^2 + y^2}.$$

Rozwiązanie. Skoro

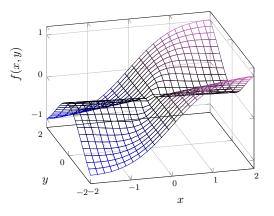
$$0 \le \left| \frac{xy^2}{x^2 + y^2} \right| = |x| \frac{y^2}{x^2 + y^2} \le |x|$$

oraz $\lim_{(x,y)\to(0,0)} 0 = \lim_{(x,y)\to(0,0)} |x| = 0$, to, na mocy twierdzenia o trzech ciągach,

$$\lim_{(x,y)\to(0,0)} \left| \frac{xy^2}{x^2 + y^2} \right| = 0,$$

więc

$$\lim_{(x,y)\to(0,0)} \frac{xy^2}{x^2 + y^2} = 0.$$

Rysunek 4: Wykres funkcji $f(x,y) = \frac{xy^2}{x^2 + y^2}$.

Przykład 4.6

Zbadaj granicę

$$\lim_{(x,y)\to(0,0)} \frac{xy^2}{x^2 + y^4}$$

Rozwiązanie. Podstawiając y = x mamy

$$\lim_{x \to 0} \frac{x^3}{x^2 + x^4} = 0,$$

a dla $x = y^2$ otrzymujemy

$$\lim_{y \to 0} \frac{y^4}{y^4 + y^4} = \frac{1}{2},$$

więc granica nie istnieje.

Uwaga. Powyższy przykład jest o tyle ciekawy, że jeśli x oraz y zbiegają w tym samym tempie (czyli łączy jest liniowa zależność) to zawsze granica wyjdzie zerowa. Aby pokazać ten fakt, przejdziemy do współrzędnych biegunowych:

$$\lim_{(x,y)\to(0,0)}\frac{xy^2}{x^2+y^4}=\lim_{r\to0}\frac{r^3\cos\varphi\sin^2\varphi}{r^2\cos^2\varphi+r^4\sin^4\varphi}=\lim_{r\to0}\frac{r\cos\varphi\sin^2\varphi}{\cos^2\varphi+r^2\sin^4\varphi}.$$

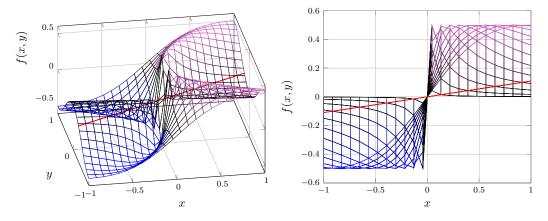
Jeśli $\varphi=\pm\frac{\pi}{2},$ to (skoro $\cos\varphi=0)$

$$\lim_{r\to 0}\frac{r\cos\varphi\sin^2\varphi}{\cos^2\varphi+r^2\sin^4\varphi}=\lim_{r\to 0}\frac{0}{0\pm r^2}=0,$$

a jeśli $\varphi\neq\pm\frac{\pi}{2},$ to (skoro sin i cos są ograniczone)

$$\lim_{r\to 0}\frac{r\cos\varphi\sin^2\varphi}{\cos^2\varphi+r^2\sin^4\varphi}=\frac{0}{\cos^2\varphi+0}=0.$$

Natomiast jeśli φ nie jest stałe, ale na przykład zbiega do $\frac{\pi}{2}$, to, jak można zauważyć na poniższym rusynku, granica niekoniecznie będzie zerowa.

Rysunek 5: Wykres funkcji $f(x,y)=\frac{xy^2}{x^2+y^4}$ z zaznaczoną prostą $y=\frac{x}{3}.$